

ENIKŐ - VERSEK

Tolnai Ottó

ENIKŐ I.

Beteg szívem
ver a lapos fekete hegyekben
(rossz fogaim mérgezheték meg),
mintha meghaltam volna.
Ünnep ez. Ablaknyitás a nehéz
oszlopba. Kerek hajóablak
rakteremre. Két sor kerítés
mögötti kert. Langyos láva
szőlőtőkéje. Ünnep ez.
A kis kutyaorrú
flamand lány ünnepe.
A rézgombos flamand lányé,
akihez végre visszaértem.

ENIKŐ II.

Közelebb hajolunk.
Bonyolult harisnyatartód.
Hajszálvékony gyűrőd.
Az új hintaszék.

Mosolyogni próbálsz. De
csak egy lyuk keletkezik
az arcodon.

Közelebb hajolunk.
Bonyolult harisnyatartód.
Az ital savanykás íze.
És nagy orosz nyakú sárga pulóvered.

ENIKŐ III.

Az asztal hatalmas sarka.
Horgony a mosatlan vizespohár
fenekén. Sás-ridikülöd.
A nedves törülközőben agyag.

A padlón sikítottál. Mintha
valami fájna.

Az asztal hatalmas sarka.
Horgony a mosatlan vizespohár
fenekén. Sás-ridikülöd.
A nedves törülközőben agyag.
Matróztrikóm a széken.

ENIKŐ IV.

Pepi barátomnak

Rugó. Zsíros bőrkabát.
Beteg húgod tújei.
Dob.

Lábaink kibújtak
a paplan nagy égetett
lyukjain.

Rugó. Zsíros bőrkabát.
Beteg húgod tújei.

És a dob amit
nászajándéknak ígértél.

ENIKŐ V.

Az agyagos ládába csaptad a frízt,
a fültanulmányt. Sorba mindent.

És kint. (A platánlevelek *pontosan*
egymás mellé esnek.) Kint a kupoláról
végre tényleg elindult az ember.

Az agyagosládába csaptad a frízt,
a fültanulmányt. Sorba mindent.

És kint.

(A platánlevelek *pontosan*
egymás mellé esnek.)

Ebbe a kocsmába ahova mi
járunk, nem jár senki. Legalábbis
délelőtt.)

Kint a kupoláról végre
tényleg elindult az ember.

Vagy csak a kupola forog.

ENIKŐ VI.

Nagy folyó választja ketté rárterünket.

Odaát két gömb. Italunk méregpiros
keserű *campari*.

Körakás.

(Házat akartak építeni.)

Csak az új levelezőlapokat nézted át:
nagy folyó választja ketté rárterünket.
Közepe mint a kátrány.

Odaát két gömb. (Házat akartak
építeni. Pedig csak egy régi
vadászfegyverünk volt.)

ENIKŐ VII.

Rárterünk piszkos fürdője.

Hajóablak. Dinárnyi rózsaszín
szappan.

Lepedőbe csavarom használt
forró iszapodat. Mint egy virág
nyílt ki benne méhed.

Csöppent.

Mint a kátrány. Dinárnyi
rózsaszín szappan.

Gipsz szökőkút.

Lepedőbe csavarom használt
forró iszapodat.

Mint egy virág.

Mint egy virág.

Dinárnyi rózsaszín szappan.

Rárterünk kátrányfürdője.

ENIKŐ VIII.

Denevér-puha. És persze
fejjel lefelé.

Orgonasípból rajzolta naggyá
az oszlopot.

(A zsidómeggyen is érezte a
láva kénes ízét.
Sás-ridiküljébe szedte.)

Orgonasípból rajzolta nagygyá
az oszlopot.

E N I K Ő IX.

Száraz kis tengericsikó.

Spirituzson főzött. (Rákterünk
renezánsz-háttére.
Az asztal hatalmas sarka.
Száraz kis tengericsikó.)

Spirituzson főzött.

E N I K Ő X.

A kocsmai akvárium halai
nem élnek.
(Uszkálnak.
Néha egy kiugrik.)

Kint. A rózsafák,
akár a struccok.

E N I K Ő XI.

(Epilógus)

Sólyommal vadásztam a csillagokra.
Sólyommal.

Nagy bőrkesztyűmet és
még
mandolinomat kell megemlíteni.

Sólyommal vadásztam a csillagokra.
Sólyommal.

Két fekete sik.
Könnycseppekkel.
(Piéta.)

Nagy bőrkesztyűmet és
még
mandolinomat kell megemlíteni.

Sólyommal vadásztam a csillagokra.
Sólyommal.